

P o s u d e k

na diplomovou práci Lukáše F i a l y napsanou na téma „Odpovědnost za škodu způsobenou provozem vozidla“ (stran 73; připojen seznam použité literatury).

Práce je rozdělena do šesti kapitol, z nichž zvláště pozitivně hodnotím kapitolu šestou, která pojednává jednak o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, jednak o možných východiscích nové právní úpravy týkající se obecně odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. V této kapitole a v jejích dvou částech se projevuje samostatný diplomantův přístup ke zvolené problematice, výborné ovládnutí příslušné soukromoprávní i veřejnoprávní pozitivněprávní úpravy, právě tak jako erudovaný přehled po literatuře i po judikatuře. Totéž hodnocení však platí i o části diplomové práce vyznačené jako možná východiska nové právní úpravy. Zde diplomant podle mého názoru velmi promyšleně, a lze říci i zkušeně, uvažuje ve všech příslušných souvislostech o tom, jak by měla vypadat budoucí právní úprava provozu dopravních prostředků. Za zvláštní zmínku tu stojí diplomantova kritika platného právního stavu a legislativního triplicitního přístupu § 420a, § 427n a § 432, která u něho vyúsťuje v požadavek jednotné úpravy odpovědnosti za provozy spojená se zvýšeným nebezpečím. V tomto směru se diplomantovo řešení velmi přibližuje švýcarskému pojetí, které je obsaženo v připravovaném návrhu nového deliktního švýcarského práva.

Je však třeba se zmínit i o tom, že náročné hledisko posuzování snesou v podstatě i další kapitoly předložené diplomové práce, ať již pojednávají o funkci odpovědnosti za škodu a v její preventivní úloze v oblasti dopravy, o charakteristice subjektivní a objektivní odpovědnosti, o vymezení základních

pojmu dopravní prostředek (srov. např. vozidla s tzv. alternativním pohonem, problematika lyžařských vleků aj.), provozovatele dopravního prostředku či střetu provozů.

Oceňuji i diplomantovu schopnost širšího syntetického pohledu když dovozuje, že v budoucnu bude třeba, aby zákon č. 168/1999 Sb. o pojištění měl užší vazbu i na občanský zákoník. Způsob jeho nazírání se projevuje i v diplomantově uvažování o nájmu automobilu formou leasingu.

Přihlédne-li se – vedle zmíněné obsahové stránky diplomové práce – i k její přehledně zvolené systematicce, k jasnému a srozumitelnému vyjadřování diplomanta, lze diplomovou práci jako celek považovat za velmi zdařilou. Do popředí vystupuje zejména schopnost diplomanta samostatným a v dílčích otázkách invenčním způsobem, řešit základní otázky odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla.

Při ústní obhajobě doporučuji zabývat se dvěma otázkami: za první, vymezením pojmu provozovatel, a za druhé zvýrazněnou diplomantovou představou o možném budoucím řešení tohoto komplexu občanskoprávní odpovědnosti, s níž se dnes lze prakticky setkat při každodenním soukromoprávním styku.

Práci předběžně hodnotím: výborně.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.